

Sygn. akt I ACa 1106/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Kowacz-Braun
Sędziowie:	SSA Piotr Rusin <i>SSA Grzegorz Krężolek</i>
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ł. (1)

przeciwko (...)Sp. z o.o. w K.

o zapłatę zadośćuczynienia i rentę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 19 czerwca 2012 r. sygn. akt I C 2709/11

oddala apelację i zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2 700zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 1106/12

UZASADNIENIE

W ostatecznie określonym żądaniu pozwu skierowanego przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. powódka M. Ł. (1) wniosła o zasądzenie na swoją rzecz :

- kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz

- sum po 1.000 zł tytułem comiesięcznej renty płatnej do jej rąk do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat.

Domagała się również obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami procesu.

Na uzasadnienie swego żądania podała, że podczas jej pobytu w jednostce organizacyjnej strony pozwanej - Centrum (...), E. i (...)w O. , co miało miejsce w dniach 15 i 16 lipca 2010r została poddana zabiegowi koronografii, w czasie którego doszło u niej do zakażenia wirusowym zapaleniem wątroby typu B.

Zakażenie to zostało spowodowane nie zachowaniem przez personel tej placówki warunków higieniczno - sanitarnych , co decyduje o odpowiedzialności strony pozwanej za doznaną przez powódkę krzywdę , będąc równocześnie uzasadnioną podstawą do dochodzenia świadczenia rentowego określonego w żądaniu pozwu.

Fakt ostrego zakażenia wirusowym zapaleniem wątroby typu (...) potwierdziły badania krwi jakiemu M. Ł. (1) poddała się w dniu 10 sierpnia 2010r w laboratorium medycznym w T..

W ocenie powódki o znacznym wymiarze krzywdy, której wyrównania domaga się formułując żądanie przyznania zadośćuczynienia, świadczą możliwe następstwa zapalenia wątroby w postaci niewykluczonej marskości tego organu, a także podatności na jego zmiany typu nowotworowego, jak również to, że rokowania co wyleczenia nie są pozytywne.

Motywuując żądanie przyznania świadczenia rentowego wskazywała powódka na zwiększone potrzeby spowodowane koniecznością systematycznego leczenia.

Odpowiadając na pozew strona pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i obciążenia powódki kosztami procesu.

W motywach swojego stanowiska procesowego wskazała , że do Centrum powódka została skierowana ze Szpitala (...) w O. i przyjęta w dniu 15 lipca 2010r. W dniu przyjęcia pobrano od niej krew, która następnie została poddana badaniu serologicznemu. W dniu następnym przeprowadzono u M. Ł. (1) zabieg koronografii i wypisano z placówki w O.. Wynik badania krwi powódki otrzymany w dniu 20 lipca 2010r z ZOZ w tej miejscowości potwierdził obecność antygenu HBS wskazującego na występowanie w jej krwioobiegach wirusa zapalenia wątroby typu B. Wynik ten wskazywał zatem , że już będąc przyjmowana do jednostki organizacyjnej pozwanej powódka była tym wirusem zakażona , co równocześnie wyklucza by do tego zakażenia mogło dojść podczas pobytu w niej pacjentki , która przebywała tam tylko dwa dni. Wyklucza to zakażenie okres inkubacji wirusa , który zgodnie z powszechną wiedzą medyczną wynosi co najmniej sześć tygodni.

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił powództwo odstępując od obciążania powódki kosztami procesu należnymi stronie przeciwnej oraz obciążył Skarb Państwa poniesionymi wydatkami.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniach od 15 kwietnia do 16 kwietnia 2008 r. M. Ł. (1) była hospitalizowana w Katedrze i Klinice (...) w S., gdzie wykonano u niej histeroskopię oraz rekanalizację kanału szyjkowego, a także usunięto polipy jamy macicy.

W okresie od 14 do 15 lipca 2010 r. powódka przebywała w Szpitalu (...) w O. z rozpoznaniem ostrego zespołu wieńcowego. Następnie została skierowana do diagnostyki inwazyjnej i ewentualnego leczenia choroby wieńcowej do Centrum (...) w O., które jest jednostką organizacyjną strony pozwanej.

W dniu 15 lipca 2010 r. wykonano badanie elektrokardiograficzne oraz koronografię, po uprzednim pobraniu krwi i wykonaniu badania serologicznego. W dniu 16 lipca 2010 r. po raz kolejny pobrano materiał do badań krwi, z których wynika, że w surowicy nie stwierdzono przeciwciał anty HCV. W tym dniu powódka opuściła Centrum.

Przekazane do niego w dniu 20 lipca 2010 r. wyniki badań krwi wykazały , iż w surowicy pobranej od powódki dnia 16 lipca 2010 r. wykryto antygen HBs w mianie >95,6. W dniu 29 lipca 2010 r. po raz drugi w surowicy powódki w dwóch próbkach wykryto antygen HBs w mianie >95,6 , zaś w dniu 10 sierpnia 2010 r. po pobraniu krwi już w innej placówce medycznej - przeciwciała anty HBc total i przeciwciała anty HBe, natomiast nie stwierdzono p/ciał anty HBe w IgM. W dniu 9 listopada 2010 r. po raz kolejny wykryto w surowicy obecność antygenu HBs.

M. Ł. (1) jest nosicielem (...). Nie była poddawana szczepieniu przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu (...).

Jak ustalił ponadto Sąd I instancji okres wylegania wirusa zapalenia wątroby typu (...) wynosi od 28 do 160 dni, a średnio 70 – 80 dni.

W rozważaniach prawnych Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż powódka nie wykazała, że zakażenie z którego konsekwencji wywodzi podstawę do zgłoszonych w pozwie roszczeń mogło nastąpić w Centrum Kariologii w O., będąc konsekwencją zawinienia ze strony personelu medycznego tej placówki w zakresie sposobu wykonania zabiegów na osobie M. Ł. czy zapewnienia właściwych warunków sanitarno - higienicznych podczas jej tam pobytu.

Materiał dowodowy w ramach którego Sąd I instancji w szczególności wyróżnił nie kwestionowaną przez strony opinie biegłego z zakresu chorób wewnętrznych i zakaźnych J. J. (1), nie pozwala na stwierdzenie, iż do zakażenia wirusowym zapaleniem wątroby typu (...) mogło dojść u powódki, podczas jej pobytu w jednostce organizacyjnej strony pozwanej.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd I instancji, stosując normę art. 102 kpc odstąpił od obciążania nimi powódki, wskazując, że w sposób usprawiedliwiony mogła ona mieć subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń skierowanych przeciwko stronie pozwanej.

W apelacji od tego orzeczenia M. Ł. (1), obejmując nią pkt I jego sentencji domagała się w pierwszej kolejności uchylenia wyroku z dnia 19 czerwca 2012r i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie zmiany wyroku i uwzględnienia żądania pozwu w całości, i obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania apelacyjnego

Środek odwoławczy został oparty na zarzucie procesowym naruszenia art. 217 §2 kpc w sposób mający wpływ na wynik sprawy.

(...) tego zarzutu apelująca upatrywała w nie uwzględnieniu przez Sąd Okręgowy jej wniosku o zwrócenie się do Szpitala (...) w O., gdzie powódka przebywała w dniach 14 i 15 lipca 2010r o pełną dokumentację medyczną związaną z tym pobytem, a to dla stwierdzenia czy w tej placówce wykonywano badanie krwi apelującej i jaki był jej wynik z punktu widzenia obecności antygeny HBS świadczącego o zakażeniu.

Zdaniem apelującej, dopiero w oparciu o tę pełną dokumentację możliwe byłoby opracowanie opinii uzupełniającej przez biegłego J. J., która w pełni mogłaby odpowiedzieć na pytanie czy powódka, podczas pobytu w Centrum (...) w O. była, czy też nie, zakażona wirusem zapalenia wątroby typu (...). Ma to zdaniem apelantki podstawowe znaczenie dla oceny odpowiedzialności strony pozwanej, gdy zważyć, iż badania krwi jakim powódka się poddała już po opuszczeniu Centrum, w innej placówce medycznej, a którego wyniki potwierdziły zakażenie, miały miejsce po upływie 28 dni, minimalnego okresu inkubacji wirusa, od daty wykonania zabiegu koronografii.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia, jako pozbawionej uzasadnionych podstaw, oraz obciążenia powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

W swoim stanowisku procesowym spółka powołała argumenty dotąd prezentowane w postępowaniu rozpoznawczym przed Sądem I instancji.

Rozpoznając apelację Sad Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy M. Ł. (1) nie jest zasadny i podlega oddaleniu.

Powódka nie wymierzyła żadnego z zarzutów apelacyjnych przeciwko sposobowi dokonania przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, które uczynił on podstawą orzeczenia objętego kontrolą instancyjną. W szczególności nie zakwestionowała ich sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wobec tego ustalenia te, jako poczynione prawidłowo, Sąd Apelacyjny aprobuje w pełni i uznaje za własne.

Jedyny zarzut na jakim opiera się apelacja - zarzut procesowy naruszenia art. 217 §2 kpc nie jest zarzutem usprawiedliwionym.

Gdy wziąć pod uwagę w jaki sposób został on uzasadniony, należy stwierdzić, że jego realizacji apelująca upatruje w tym, iż Sąd I instancji nie uwzględnił jej żądania dowodowego zwrócenia się o pełną dokumentację medyczną pobytu M. Ł. w szpitalu w O., który to pobyt poprzedzał tylko o jeden dzień jej pobyt w Centrum (...) w O. . Dokumentacja ta miała dąć odpowiedź na pytanie czy powódka miała w O. badaną krew na obecność antygenu HBS, świadczącego o zakażeniu wirusem żółtaczkowy typu (...), a to miałyby stanowić podstawę do ustalenia, w oparciu o uzupełniającą opinię biegłego J. J. czy zakażenie to należy wiązać ze sposobem opieki medycznej oraz zapewnionymi pacjentce warunkami sanitarno - higienicznymi w jednostce organizacyjnej strony pozwanej, przeciwko której apelująca sformułowania roszczenia zadośćuczynienia i renty.

Takie uzasadnienie dla złożonego wniosku dowodowego, którego nie uwzględnienie znalazło się u podstaw konstrukcji zarzutu apelacyjnego decyduje o niezasadności tegoż.

Wniosek ten bowiem nie prowadził do poczynienia ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia, a przy tym, trafnie został oceniony przez stronę pozwaną w odpowiedzi na apelację jako zmierzający jedynie do wydłużenia czasu trwania postępowania.

Oto bowiem z niekwestionowanej przez strony opinii biegłego z zakresu chorób wewnętrznych i zakaźnych jednoznacznie wynikało po pierwsze, że nie dołączenie przez szpital w O. do dokumentacji medycznej powódki z tej placówki wyników badań krwi świadczy, wobec powszechnie przyjętej praktyki medycznej, że z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością takich badań u powódki nie przeprowadzono. Po wtóre natomiast i przede wszystkim fakt ewentualnego ich przeprowadzenia nie miałyby dla ustalenia, że to w Centrum (...) w O. doszło do jej zakażenia jakiegokolwiek znaczenia.

Zgodnie bowiem z opinią biegłego, gdy M. Ł. przyjmowano do jednostki organizacyjnej strony pozwanej była już zakażona wirusem, a okres jego inkubacji [wylegania], co jest oczywiście niezbędne dla jego wykrycia w krwiobiegu, zgodnie z powszechną wiedzą naukową w tej dziedzinie, jest taki, że wyklucza możliwość zakażenia w Centrum w O., gdzie powódka przebywała w dniach 15 – 16 lipca 2010r, a zatem tylko dzień później niż w O., dokąd została właśnie skierowana z tej placówki medycznej na zabieg koronografii.

Trzeba przy tym przypomnieć, że minimalny okres inkubacji wirusa wynosi 28 dni, zamyka się w okresie do 160 dni od zakażenia, średnio wynosząc od 70 do 80 dni.

Wobec tego z poczynionych w sprawie ustaleń jednoznacznie wynika, że powódka nie mogła zostać zakażona w Centrum, a to wyklucza odpowiedzialność strony pozwanej za jego następstwa w stanie zdrowia autorki apelacji.

Dlatego, wbrew odmiennemu stanowisku apelującej, Sąd I instancji trafnie zdecydował o oddaleniu powództwa.

Ocena ta powoduje, że apelacja M. Ł. (1) podlega oddaleniu, o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji rozstrzygnął na podstawie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 §1 i art. 391 §1 kpc, przyjmując jako podstawę rozliczeń z tego tytułu pomiędzy stronami regułę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Na etapie postępowania apelacyjnego nie znalazł podstaw do objęcia apelantki dobrodziejstwem zastosowania normy art. 102 kpc.

Powódka po przegraniu sporu przed Sądem I instancji i po zapoznaniu się z motywami rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego nie mogła już być, w sposób usprawiedliwiony, przekonana o zasadności dochodzonych roszczeń.

Wysokość należnej z tego tytułu stronie pozwanej kwoty, odpowiadając wynagrodzeniu zastępującego ją przed Sądem Apelacyjnym profesjonalnego pełnomocnika, została ustalona, zważywszy na wartość przedmiotu zaskarżenia, na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 [DzU Nr 163 poz. 1349 z późn. zm.